

УДК 159.9

ЛАНОВЕНКО І. І.

Академія праці, соціальних відносин і туризму (м. Київ)

БЕЗПЕКА ЯК СКЛАДОВА ВИБОРУ СПОСОБУ ЖИТТЯ СУЧАСНОЮ МОЛОДДЮ

У статті розглядаються основні теоретичні підходи щодо соціально-психологічних та економічних підвалин організації здорового способу життя, що спираються на принципи безпеки та конкретизують їх в аналізі емпіричних результатів дослідження факторів, які впливають на стан соціальної психіки сучасної молоді. Аналізуються чинники поширення використання психоактивних речовин (алкоголь, легкі наркотики) як засіб подолання неспокою та отримання відчуття безпеки. Розглядаються чинники формування сценарію пошуку свободи «від неспокою», що супроводжується саморуйнівною поведінкою у досягненні гедоністичної мети. Визначається вплив засобів масової інформації на світогляд молоді людини у контексті формування адиктивної мотивації.

Ключові слова: здоровий спосіб життя, безпека, особистість, ризик, молодь, соціальна загроза, соціальна психіка, адикція.

Постановка проблеми. У дискусіях з проблем профілактики девіантної поведінки насамперед молоді було і залишається, особливо у контексті умов сьогодення, актуальним питання забезпечення соціально-психологічних основ організації безпечно-го існування людини у якості необхідного підґрунтя формування такої моделі способу вирішення внутрішніх особистісних та соціальних конфліктів, яка б відповідала інтересам самозбереження та розвитку особистості, а також суспільства у цілому.

Передусім мова йде про «здоровий спосіб життя» як поширений, тобто підтриманий більшістю, стиль суспільної практики, пов'язаний зі свідомим колективним та індивідуальним вибором відповідної ідеології реалізації людиною власних біологічних завдань та соціальних потенцій.

Здоровий спосіб життя повинен стати загальноприйнятим соціальним стандартом, реально діючою соціальною нормою, яка б обумовлювала відповідну моральну відповідальність особи перед суспільством і суспільства перед особою, створюючи відповідні, у тому числі правові, перепони до впливів, які здатні

привести до хиб соціалізації, порушень уявлень про належне та неналежне в особистому та соціальному житті.

Маючи ціллу збереження біологічної та розвиток соціальної життєдіяльності, в узагальненому розумінні, поняття здоровий спосіб життя, набуває комплексного (міждисциплінарного) значення у контексті забезпечення основних принципів «здорового суспільства» (Е. Фромм). Будучи проявом активного ставлення суб'єкта до існуючих суспільних реалій, його самовизначення в обранні тих чи інших засобів задоволення прагнення до відчуття безпеки, організація способу життя індивіда залежить від багатьох об'єктивних та суб'єктивних чинників, базуючись на полі соціально-економічних можливостей, яке завдає суспільство та формуючись під впливом мікросоціального середовища. Важливе значення у цьому процесі відіграють і соціокультурні обмеження тих чи інших життєвих сценаріїв особи, враховуючи її статеві, вікові та інші соціально-рольові ознаки, що визначають умови розвитку.

Спосіб життя як соціальний феномен не утворює культурної спадщини, а скоріше символізує динамічну сторону соціальної практики. Труднощі соціальної адаптації можна розглядати як один з чинників зниження цінності здорового способу життя, коли поширення явищ саморуйнівної поведінки безпосередньо пов'язані і виступають яскравим симптомом дезадаптації.

Так, згідно з відомими психологічними концепціями, девіантна поведінка є наслідком блокування процесів самореалізації (А. Маслоу), екзистенціального вакууму, у якому опиняється людина (В. Франкл), катастрофічних настанів (А. Елліс), страху перед певними ситуаціями ризику, що, у свою чергу, є наслідком прагнення відчуття безпеки в умовах соціальної невизначеності, обмеженої «життєвої перспективи особистості» (К. О. Абульханова-Славська) у досягненні бажаного рівня (ціннісного, морально-го, матеріального) та якості самореалізації.

Балансування на межі безпека-небезпека, чи іншими словами, соціальна та особистісна невизначеність, сприймаючись суб'єктивно загрозливою, визначає зміст та якість учинків, зокрема спрямованих на пошук психологічної рівноваги, у тому числі, завдяки зміні свого психічного стану шляхом підтримання позитивних емоцій з використанням психоактивних речовин.

Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про актуальність та значущість у вітчизняних наукових пошуках стану та тенденцій забезпечення умов поширення стандартів здорового способу життя. Так, різними аспектам цієї проблеми присвячені, на комплексному рівні, роботи Г. В. Ложкіна, М. І. Мушкевича, Ю. О. Бохонкової. Як предмет філософського аналізу здоровий спосіб життя вивчає Л. В. Лаврова. У межах екопсихологічної концепції, через призму категорій «життєвий шлях», «спосіб життя», «якість життя» як чинників здоров'я особистості та суспільства досліджується О. В. Матвієнко, О. В. Рудоміно-Дусятською, Ю. М. Швабом. У контексті здорового способу життя також аналізується: психологічне здоров'я людини (Л. Коробка та ін.); вплив інформаційного простору та інформаційно-комунікативних технологій на здоров'я молоді та психологічну безпеку (О. В. Матвієнко, О. С. Онищенко, Р. Собко та ін.); фобічні розлади, викликані соціальними ситуаціями (В. В. Пономарьова).

Однак у полі розробки проблеми забезпечення здорового способу життя, як імперативної норми існування, питання «голоду» по безпеці переважно залишається або як контекст, або взагалі поза увагою дослідників. Особливо це стосується соціально-психологічних чинників використання психоактивних речовин як засобу, за термінологією Е. Берна, «свободи від неспокою».

Зрозуміло, що форматом статті розглянути всі чинники неспокою щодо задоволення потреб чи особистості, чи спільноти неможливо. А отже, **метою цієї публікації**, є висвітлення основних теоретичних підходів щодо соціально-психологічних підґрунть організації здорового способу життя, спираючись на принципи безпеки та конкретизуючи їх в аналізі емпіричних результатів дослідження чинників використання психоактивних речовин студентською молоддю.

Виклад основного матеріалу дослідження неможливий без базового розуміння ключових понять організації життєдіяльності, зокрема підтримання гомеостазу. Розглядаючи людину як «суспільну тварину» (Е. Аронсон), мова йде передусім про таку організацію соціуму, при якій зменшуються ризики для біологічного та соціального її існування.

Такі ризики мають принаймні два виміри: соціальний та особистісний. На соціальному рівні – це ризик утрат, що стосується

соціально-економічної складової організації життя спільноти чи певного її прошарку, до якого відноситься суб'єкт, який розраховував на досягнуту належність як запоруку стабільності та добробуту у якості умови виживання.

На особистісному – це рівень відчуття небезпеки втрат у наслідок руйнування індивідуального життєдіяльного простору (у свій час, розробляючи проблематику соціальної політики щодо безпеки суспільного життя, була розроблена концепція, згідно з якою вірогідність погіршення (руйнування) умов фізичного, психічного та соціального благополуччя безпосередньо пов'язана з екологією існування людини [4]).

Глибинна мета людини як біологічної істоти є пристосування себе до оточуючого середовища. Виходячи з того, що прагнення до безпеки є еволюційною складовою підтримання гомеостазу, порушення відчуття безпеки є іманентною основою трансформацій поведінки, спрямованих на збереження і розвиток психофізіологічних функцій, а також адаптацію, критеріями котрої, зокрема виступають «оптимальна роботоздатність і соціальна активність» [7, с. 95].

Як відмічає Е. Берн, відчуття небезпеки чи безпеки більше залежить від того, що відбувається у нашій психіці [1]. Передусім мова йде про стан «соціальної психіки», що формує та відображає ставлення особистості до існуючих ризиків простору життєдіяльності.

У цьому контексті автору імпонує визначення «соціальної психіки», надане Б. Д. Паригінім, який розглядав стан соціальної психіки як результат інтегрального оцінювання всієї сукупності інформації, яку суб'єкти отримують у той чи інший проміжок часу щодо відповідності їх потенціалу, можливостей, статусу, рівня особистих домагань, очікувань планів, сподівань [6].

У такому розумінні, оцінка та прогноз стану соціальної психіки, розкриває основні складові існування сучасної людини, її самооцінку, оцінку безпеки власного життя (суспільно-політичного, морально-психологічного, біопсихічного), спрямовуючи, свідомо та підсвідомо, визначення пріоритетних основ формування його образу з відповідним реагуванням на життєві загрози.

Вивчення стану соціальної психіки української молоді показало, що для 73% респондентів безпека є значущою сферою життя,

особливо стурбованими станом якої є понад 43% опитуваних (зміст безпеки як сфери життєдіяльності розглядався у контексті адаптації до швидкоплинних соціально-економічних умов).

За браком життєвого досвіду, обираючи «експериментальні» моделі пошуку «свободи від занепокоєння», молода людина часто не уявляє, що саме вони можуть зруйнувати її подальші життєві перспективи, оскільки «пошук свободи від занепокоєння» не завжди означає те ж саме, що і «пошук безпечної ситуації» [1, с. 63].

До таких ситуацій відноситься використання психоактивних речовин, яке набувши розповсюдження втрачає таку якісну характеристику, як девіація. Прагнення позбутися у такий спосіб невизначеності призводить лише до її посилення, що супроводжується регресією відповідальності за власне здоров'я, створюючи відповідний комплекс індивідуальних та соціальних загроз.

У контексті трактування поняття «здоровий спосіб життя» сучасною молоддю розглядаються діаметрально різні життєві позиції. За результатами проведеного опитування студентської молоді м. Києва, алкоголь та легкі наркотичні засоби як засіб зняття напруги у наслідок стресу та засіб відпочинку заперечили 70.15% (алкоголь) та 67.16% (легкі наркотики). Поблажливе ставлення до вживання легких наркотиків однозначно відкинули 57.58% респондентів. Однак, умовно, до групи адиктів, за результатами анкетування, можна віднести близько 4.5 відсотків респондентів, до групи ризику – біля 6% (алкоголь) та 15% (легкі наркотичні засоби), до нестійкої групи, що остаточно не визначилась у своєму ставленні до вживання алкоголю та легких наркотичних речовин як засобу зняття напруги – понад 19% респондентів.

Здоров'язберігаюча поведінка, будучи включеною у соціокультурний контекст, формується на тлі Я-концепції, на котру, у свою чергу, впливають умови життєдіяльності. Усі види буття людини поєднуються у бутті соціальному (Г. Г. Шпет). Соціальні небезпеки, що викликають занепокоєння та навіть страх, за своїм змістом характеризуються невизначеністю умов, що забезпечують життєстійкість особистості.

Human security (особиста безпека) є сьогодні вживаним у різних наукових галузях поняттям. Знайшовши свій початок у роз-

робці доктрини військово-політичної безпеки, згодом концепція особистої безпеки набула «збірного» характеру, розкриваючи захист особи від головних соціальних загроз, включаючи загрози для життєво важливих інтересів особистості на мікро- та макросередовищному рівні.

Передусім як у термінах соціалізації, так і психологічного здоров'я та психологічної безпеки, занепокоєння, як психічний стан особистості, викликане станом мікросередовища, є показником ризику для досягнення бажаної самореалізації, який студентська молодь оцінила наступним чином: в зону абсолютного чи відносного неспокою себе включили близько 82% респондентів.

Такий стан, на нашу думку, впливає на когнітивний механізм адиктивної поведінки, викликаючи загострені емоційні реакції на відчуття загрози особистим інтересам, пов'язаним, у тому числі, з відчуттям безпеки у родинних відносинах, родинному захисті.

До особистих інтересів традиційно належить сфера економічна, яка є значущою для 78,38% респондентів [3].

У сучасних умовах економічне благополуччя все більше у суспільній свідомості ототожнюється з поняттям безпеки організації життя. З моменту отримання статусу соціалізованого індивіда, ми постійно свідомо чи підсвідомо визначаємо її особистісну складову. Шляхи, як зазначав К. Клакхон, ми обираємо за власною волею, на інші йдемо, бо не знаємо інших, треті є «невільні». Сценарій здорового способу життя включає у себе усвідомлення небезпек «Як їх бачу», що відображає не тільки особистісні, а й загальнолюдські універсалії у поведінковому механізмі.

Окремі «універсалії» ми запропонували у межах предмету досліджень. При опитуванні ми отримали наступні результати на запитання «Я відчуваю свою ущербність, коли споживаю менше матеріальних благ, ніж люди з мого оточення»: 60%, при цьому алкоголь є найкращим засобом зняття стресу, знов таки, для 60% респондентів, які стверджувально відповіли на перше питання. 33% поблажливо віднесли до вживання легких наркотиків.

Питання здорового способу життя, таким чином, виходять за межі медичного дискурсу. У широкому розумінні, мова йде про

соціо-психолого-економічні основи формування суспільної (соціальної) психіки як основи організації сучасного соціуму.

Цікавим для аналізу є й вплив засобів масової інформації. У сучасному світі розповсюдження інформації та швидкий доступ до неї є «супутнім» станом інтелектуального життя людини. У переважній більшості особа вже не може відхилитися від впливу засобів масової інформації. Отримуючи штучний образ реальності, формується відповідний стан соціальної психіки з орієнтацією на певні життєві настанови. Контролюючи нашу культуру, ЗМІ формує образ близького майбутнього нерідко у катастрофічному ракурсі. Демонстрація ідей тотальності загроз сучасного світу не тільки посилює «нерв» запропонованих «ідей», а й сприяє послабленню психологічного захисту людини [5]. За нашими даними, сприйняття впливу сучасних ЗМІ викликає занепокоєння або напруження у понад 80% респондентів.

Якщо початково боротьба з наркотизмом покладалася на лікарів та законодавців (у 1803 році в Англії та Північній Америці почали формуватися групи допомоги залежним, а через п'ятдесят років заборона продажу міцних спиртних напоїв у Сполучених штатах Америки), то у XXI сторіччі ця проблема набуває передусім соціально-психологічного забарвлення.

Соціально-економічні загрози інтересам особистості при їх «рекламуванні» у ЗМІ можна розглядати як чинник формування «незахищеної» соціальної психіки у перспективі та реаліях психологічного неспокою, адикції, коли людина прагне до захисту у будь який спосіб.

Психологічна безпека особистості, як відмічає Г. Г. Вербіна, – соціальна захищеність особи, що забезпечує її цілісність як активного суб'єкта і можливість розвитку в умовах інформаційної взаємодії з середовищем [2]. Дійсність і можливості визначають цілеспрямовану поведінку у тому числі гедоністичної спрямованості. Прогнозування або реальне переживання травматичних соціально-економічних ситуацій, до яких П. Штомпка відніс фінансові кризи, тероризм та насильство, ревізію історії тощо [9, с. 9], є суб'єктивними, й у той же час визначеними культурою, оскільки індивіди не вигадують значення, а відбирають їх із оточуючої культури, застосовуючи до потенційно травматичних подій [9].

Так, алкоголь як найкращій засіб зняття стресу розглядають 60% опитаних у стані фрустрації соціально-економічних потреб. Біля 42% респондентів поблажливо ставиться до вживання легких наркотиків.

Розглядаючи соціологію революцій, П. Сорокін окремо підкреслював вплив соціальної травми на поведінку особи. Однією з них є втрата безпеки. Як на когнітивному, так й аксіологічному рівнях утрата безпеки передбачає відтворення чи вироблення нових стратегій захисної поведінки з відповідним нормуванням її індивідуальної реалізації. Голод по безпеці є колективним феноменом. Задоволення потреб, принаймні ілюзія такого задоволення, є основою відчуття біологічного та соціального комфорту. Проведене нами опитування показало, що серед різних чинників алкоголізації та наркотизації молоді, крім відомого стану аномії, великого масштабу набувають чинники дисфункції міжособистісної взаємодії, зокрема у родинному колі.

Сучасна сім'я не існує поза суспільно-економічними відносинами, що впливають насамперед на здоров'я її членів. Аморальність або непослідовність, неузгодженість і суперечливість соціальних настановлень, недоброзичливість чи неухважність, гірше того, жорстоке поводження викликає ворожість, що спрямовується на оточуючих чи виявляється у почутті провини, тривоги, низькій самоповазі та автоагресії. Причому, чим тривалишими є негативні впливи та несприятливі умови, що ускладнюють ведення загальноприйнятого способу життя, тим частіше поведінка молоді перетворюється на девіантну [8].

Як показують результати нашого дослідження, переважна більшість респондентів усвідомлює негативний вплив вживання психоактивних речовин на здоров'я, не відмовляючись від них у стресових ситуаціях, а також при інтелектуальних та фізичних перенавантаженнях.

Загалом здоровий спосіб життя прямо корелює як «цінність» з емоційним дискомфортом, який відчуває молодь, обираючи ті чи інші види адикції. Соціальна невпевненість призводить до пошуку нових форм відчуття життєвого благополуччя, у контексті розуміння котрого є, у тому числі благополуччя матеріальне як основа безпеки та спокою.

Головним компонентом внутрішньо особистісного та соціального конфлікту є, на нашу думку, мотиваційна криза, що призводить до «штучного спрощення» вирішення життєвих завдань. Гіперкомпенсаторні форми реагування на зовнішні виклики формують критичну ситуацію зловживання психоактивними речовинами як способу життя.

Національна безпека формується не тільки на ґрунті військової та економічної доктрини, а й на ґрунті збереження здоров'я нації. Аналіз сучасних небезпек показує, враховуючи наркосцену України, кореляційні залежності між станом соціальної психіки та вживанням психоактивних речовин молоддю. Ця небезпека формується у надрах суспільства, маючи прихований, проте дуже небезпечний характер. Соціальна складова здоров'я є також важливою складовою у вимірі якості життя та профілактики девіантної поведінки.

Висновки:

- По-перше, «здоровий спосіб життя» як соціальну категорію і як соціальну практику неможливо розглядати поза контекстом ідеології реалізації людиною власних біологічних завдань та соціальних потенцій.
- По-друге, життєвий світ, у якому безпека у якості збереження самоцінності особистості є визначальною, та такою, що формує пріоритети суспільного розвитку.
- По-третє, «голод» по безпеці формує сценарій пошуку свободи «від неспокою», коли її отримання нерідко супроводжується «непослідовністю» у досягненні гедоністичної мети.
- По-четверте, стан соціальної психіки сучасної молоді дозволяє констатувати, що безпека як пріоритет у визначенні настанов на здоровий спосіб життя є визначальним.
- По-п'яте, вади адаптації до соціально-економічних умов сприяють пошуку адиктивних сценаріїв поведінки, що викликають загострені емоційні реакції.
- По-шосте, саме соціо-психолого-економічні основи є одними з головних підвалів використання психоактивних речовин, алкоголю та легких наркотиків як підтримки психоемоційної рівноваги.
- По-сьоме, значний негативний внесок у формування адикції відіграє ЗМІ, створюючи у молоді образ «катастрофічного» світу.

Зрозуміло, що проведенні дослідження потребують продовження й уточнення відповідно небезпек, які готує нам соціум, а отже, соціальні ризики і реакцію на них з боку молоді плануємо досліджувати й у майбутньому, у тому числі у контексті адиктивної поведінки.

Список використаних джерел

1. Берн Э. Введение в психиатрию и психоанализ для непосвященных: Пер. с англ. А. И. Федорова / Э. Берн. – СПб.: МФИН, 1992. – 448 с.
2. Вербина Г. Г. Психология безопасности личности / Г. Г. Вербина // Вестник Чувашского университета. – 2013. – № 4. – С. 196–202.
3. Лановенко І. І., Основні сфери життєдіяльності, їх значущість для сучасної студентської молоді / І. І. Лановенко, О. В. Матвієнко // Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г. С. Костюка НАПН України. – Житомир: «Вид-во ЖДУ ім. І. Франка», 2014. – Том VII. Екологічна психологія. – Випуск 37. – С. 97–106.
4. Лановенко І. І. Соціальна політика попередження екологічних ризиків виробництва в дзеркалі екологічної психології / Актуальні проблеми психології / І. І. Лановенко, О. В. Матвієнко // Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г. С. Костюка АПН України / за ред. С. Д. Максименко – К.: «Логос», 2006 – Т.7, вип.9. – С. 163–172.
5. Матвієнко О. В. Екологічна інформація у повідомленнях ЗМІ (постановка проблеми дослідження) / О. В. матвієнко // Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г. С. Костюка АПН України / за ред. С. Д. Максименко – К.: «Міленіум», 2005. – Т.7, вип.5, ч.2. – С. 27–32.
6. Парыгин Б. Д. Социальная психология. Проблемы методологии и теории / Б. Д. Парыгин. – СПб.: ИГУП, 1999. – С. 436.
7. Психология здоровья человека / Ложкин Г. В., Носкова О. В., Толкунова И. В. / Под ред. В. И. Носкова. – Севастополь: Вебер, 2003. – 237 с.
8. Социальные отклонения / Под ред. В. Н. Кудрявцева. – М.: Юрид. лит., 1989. – С. 179.
9. Штомпка П. Социальное изменение как травма / П. Штомпка. – Социс. – 2001. – № 1. – С. 6–16.

Spysok vykorystanyh dzherel

1. Bern Э. Vvedeniye v psykhyatryyu y psykhoanalyz dlya neposvyashchennykh: Per. s anhl. A. Y. Fedorova / Ye. Bern. – SPb.: MFYN, 1992. – 448 s.
2. Verbyna H. H. Psykholohyya bezopasnosty lychnosty / H. H. Verbyna // Vestnyk Chuvashskoho unyversyteta. – 2013. – # 4. – S. 196–202.
3. Lanovenko I. I., Osnovni sfery zhyttyedyial'nosti, yikh znachushchist' dlya suchasnoyi student-s'koyi molodi / I. I. Lanovenko, O. V. Matviyenko // Aktual'ni problemy psykholohiyi: Zbirnyk naukovykh prats' Instytutu psykholohiyi im. H. S. Kostyuka NAPN Ukrayiny. – Zhytomyr: «Vyd-vo ZhDU im. I. Franka», 2014. – Tom VII. Ekolohichna psykholohiya. – Vypusk 37. – S. 97–106.

4. Lanovenko I. I. Sotsial'na polityka poperedzhennya ekolohichnykh ryzykiv vyrobnytstva v dzerkali ekolohichnoyi psykhologii / Aktual'ni problemy psykhologii / I. I. Lanovenko, O. V. Matviyenko // Zbirnyk naukovykh prats' Instytutu psykhologii im. H. S. Kostyuka APN Ukrainy / za red. S. D. Maksymenko – K. : «Lohos», 2006 – T.7, vyp.9. – S. 163–172.
5. Matviyenko O. V. Ekolohichna informatsiya u povidomlennyakh ZMI (postanovka problemy doslidzhennya) / O. V. matviyenko // Aktual'ni problemy psykhologii: Zbirnyk naukovykh prats' Instytutu psykhologii im. H. S. Kostyuka APN Ukrainy / za red. S. D. Maksymenko – K. : «Milenium», 2005. – T.7, vyp.5, ch.2. – S. 27–32.
6. Рагыһун В. Д. Sotsyal'naya psykhologiya. Problemy metodolohyy u teoryy / В. Д. Рагыһун. – SPb. : YHUP, 1999. – S. 436.
7. Psykhologyya zdorov'ya cheloveka / Lozhkyn H. V., Noskova O. V., Tolkunova Y. V. / Pod red. V. Y. Noskova. – Sevastopol': Veber, 2003. – 237 s.
8. Sotsyal'nye otklonyennya / Pod red. V. N. Kudryavtseva. – M. : Yuryd. lyt., 1989. – S. 179.
9. Shtompka P. Sotsyal'noe yzmenenye kak travma / P. Shtompka. – Sotsys. – 2001. – # 1. – S. 6–16.

ЛАНОВЕНКО И. И.

БЕЗОПАСНОСТЬ КАК СОСТАВЛЯЮЩАЯ ВЫБОРА СПОСОБА ЖИЗНИ СОВРЕМЕННОЙ МОЛОДЕЖЬЮ

В статье рассматриваются основные теоретические подходы относительно социально-психологических и экономических оснований организации здорового образа жизни, что опираются на принципы безопасности и конкретизируют их в анализе эмпирических результатов исследования факторов, которые влияют на состояние социальной психики современной молодежи. Анализируются причины использования психоактивных веществ (алкоголь, легкие наркотики) как способа преодоления беспокойства, получения ощущения безопасности. Рассматриваются факторы формирования сценария саморазрушительного поведения. Определяется влияние средств массовой информации на мировоззрение молодежи в контексте формирования аддиктивной мотивации.
Ключевые слова: здоровый образ жизни, безопасность, личность, риск, молодежь, социальная угроза, социальная психика, аддикция.

LANOVENKO I. I.

SECURITY AS A COMPONENT SELECTION WAY OF LIFE OF TODAY'S YOUTH

The article discusses the main theoretical approaches to the socio-psychological and economic reasons the organization of a healthy lifestyle. Based on the principles of safety analyzes empirical existence of

the individual results of the study of factors affecting the state of the social psyche of today's youth. Reveals the social and personal security risks, in particular the risks of socio-economic losses, risks associated with the identification of the socially disadvantaged.

Analyzes the reasons for the use of psychoactive substances (alcohol, recreational drugs) as a way of overcoming anxiety, getting a sense of security.

Security is seen through the assessment of the likelihood of deterioration (failure) conditions of physical, social, mental and psychological well-being. Security is represented as immanent basis behavioral adaptation character.

Discusses the factors forming the script self-destructive behavior. «Hunger» Safety in the scenario of substance being studied in the framework of the concept of the psychology of choice.

Determined by the influence of the media on the attitudes of young people in the context of addicted motivation.

Settle ideas about the impact of social status on the formation of youth mental way of life. Outside the medical component of the social and economic difficulties of adaptation are seen as defining the mechanisms of formation in emotional addiction.

Assessment and forecast the state of social psyche defined as the main criterion for evaluation and prediction of the image of modern life, and subjective evaluation of the safety of existence determines the way young people respond to life's threats.

Keywords: healthy lifestyle, security, identity, risk, youth, social threat, social mentality, addiction.

Стаття надійшла до редколегії 13.01.2015 року.